

Uitspraak van de Raad van Beroep

Kenmerk RBT:2022:008

klachtnummer 6979.01.08.048.54

uitspraakdatum: 13 juli 2023

Uitspraak van de Raad van Beroep van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake het beroep van

H te A
B te R
V te A
M te O

, klagers, thans appellanten,

tegen

mr. G, kantoorhoudend te **U**

, beklaagde, thans verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

- 1.1. Op 1 november 2021 hebben appellanten bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad van Tucht) een klacht met bijlagen ingediend tegen verweerder.
- 1.2. Verweerder heeft op 17 december 2021 een verweerschrift ingediend.
- 1.3. De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet plaatsgevonden.
- 1.4. Appellanten hebben een conclusie van repliek ingediend met bijlagen.
- 1.5. De Raad heeft op 4 april 2022 appellanten om nadere inlichtingen verzocht. Appellanten hebben die inlichtingen op 6 april 2022 verstrekt. Appellanten hebben tevens op 28 mei 2022 een nader stuk ingediend.
- 1.6. Verweerder heeft een conclusie van dupliek met bijlagen ingediend.
- 1.7. De mondelinge behandeling van de klacht heeft op de zitting van de Raad van Tucht van 13 september 2022 te Den Haag. Daarbij is verschenen namens appellanten C, de vader van appellanten bijgestaan door zijn echtgenote. Verweerder is met bericht niet verschenen.
- 1.8. De Raad van Tucht heeft op 6 december 2022 uitspraak gedaan en daarbij de klacht ten dele niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard.
- 1.9. Appellanten hebben tegen deze uitspraak van de Raad van Tucht op 3 februari 2023 beroep aangetekend bij de Raad van Beroep van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad van Beroep).

1.10. De mondelinge behandeling van de klacht in beroep heeft plaatsgevonden op de zitting van de Raad van Beroep van xx 2023 te Den Haag. Daarbij is verschenen namens appellanten C, de vader van appellanten bijgestaan door zijn echtgenote. Verweerder is met bericht niet verschenen.

2. Feiten

2.1 De Raad van Tucht heeft de feiten als volgt vastgesteld:

“2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te U en is als lid van de Es (hierna: E) als “RB” ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur bij ‘I’ te U (hierna: I).”

2.2 Per 1 januari 1991 heeft de heer L de aandelen gekocht van P (P BV) BV. Verkoper van de aandelen was S (de vader van koper). Tot de verplichtingen van P BV behoorde een lijfrenteverplichting aan S.

2.3 De lijfrenteverplichting bestond hierin dat de schuldenaar een bedrag van f xxx (€ xxx) diende uit te keren zolang S en/of zijn echtgenote, mevrouw K, in leven zouden zijn.

2.4 Op 19 januari 2001 is de onderneming van P BV fiscaal geruisloos uitgezakt in een werkmaatschappij met dezelfde naam P BV. De lijfrenteverplichting jegens S is daarbij achtergebleven in P BV (oud). De naam van de P BV oud werd daarbij gewijzigd in N BV. N is sindsdien enig aandeelhouder van P BV. Tot het vermogen van N BV behoorde de meerbedoelde lijfrenteverplichting.

2.5 Beklaagde is gedurende die jaren de adviseur van L en de beide BV's. Onder verantwoordelijkheid van beklagde verzorgde I ook de aangiften van de heer S en zijn echtgenote.

2.6 Toen in 2001 de voorziening voor de lijfrenteverplichting (stamrechtkapitaal) op de balans van N BV was gedaald tot € xxx, is de uitbetaling van de lijfrentetermijn stopgezet.

2.7 Op 12 november 2008 schrijft een medewerkster van I aan P BV het volgende:

“Inzake het opruimen van de lijfrente in de jaarrekening het volgende: het restant is blijven staan omdat destijds de lijfrentepot niet meer voldoende was om uit te betalen. Het betreft ultimo 2007 € 1.227. Ik stel voor dat N B.V. € xxx + 6% rente = € xxx eind 2008 uitbetaalt aan de heer S senior. Wij zullen dan bij het opmaken van de aangifte inkomstenbelasting 2008 van senior hiermee rekening houden.”

2.8 In 2008 is vervolgens in overleg met de heer S besloten het restant af te kopen. Op 3 december 2008 hebben S en zijn echtgenote K de navolgende verklaring ondertekend:

“Ondergetekenden verklaren hiermee dat P BV wat betreft de akte stamrechtovereenkomst van 23 maart 1976 t.n.v. S en K op 3 december 2008 in zijn geheel heeft afgerekend en is ontvangen door begunstigden.”

2.9 Onder verantwoordelijkheid van beklagde verzorgde I de aangiften van de heer S en zijn echtgenote.

2.10 De heer S en mevrouw K zijn in 2018 overleden. Zij lieten drie kinderen achter: L, D en F. D heeft beide nalatenschappen verworpen. Klagers zijn de kinderen van deze D. Zij hebben bij plaatsvervangende de nalatenschappen beneficiair aanvaard.

2.11 Bij de afhandeling van de nalatenschappen in 2018 bleek klagers voor het eerst dat aan de lijfrenteverplichting reeds sinds 2001 geen uitvoering meer werd gegeven en dat in 2008 een afkoop had plaatsgevonden.

2.12 Klagers hebben daarop L/N aangesproken omdat in hun visie de omvang van de nalatenschap op oneigenlijke wijze was verkleind. Zij hebben beide[n] daarvoor ook gedagvaard. In de civiele procedure betogen klagers dat S en zijn echtgenote hebben gedwaald bij de totstandkoming en ondertekening van de verklaring van 3 november 2008.

2.13 In het kader van de civiele procedure tussen klagers en L/N heeft beklagde op 14 april 2021 een verklaring afgelegd, daarin staat onder meer:

“Voor zover wij ons kunnen herinneren was de heer S ten tijde van het tekenen, volledig toerekeningsvatbaar. Hij kwam 1 keer per jaar naar ons kantoor om zijn aangifte inkomstenbelasting te bespreken. Het bevreemdt ons dat er wordt gesteld dat dit niet zo zou zijn. Ook de beschuldiging dat ons kantoor hem verkeerde informatie zou hebben verstrekt is volledig onjuist. Wij hebben te allen tijde te goeder trouw gehandeld.”

2.14 De civiele rechter heeft geoordeeld dat de afwerking van de lijfrenteverplichting en de inhoud van de brief van 12 november 2008 weliswaar onjuist is doch dat de heer S en mevrouw K dat hebben begrepen.

2.15 Op 1 november 2021 hebben klagers bij de Raad de onderhavige klacht ingediend.

2.2 Ten aanzien van 2.2 en 2.4 van de uitspraak van de Raad van Tucht hebben appellanten verklaard dat de oorspronkelijke naam (voorafgaande aan de wijziging daarvan in 2001) van N BV niet P BV, maar van BV P was. Nu de door de Raad van Tucht vastgestelde feiten voor het overige niet door partijen bestreden zijn zal ook de Raad van Beroep daarvan uitgaan. De Raad van Beroep vult de feiten als volgt aan.

2.3. In de in 2.13 van de uitspraak van de Raad van Tucht vermelde brief van verweerder van 14 oktober 2021 staat, naast hetgeen in genoemde overweging 2.13 is vermeld, onder ander het volgende:

“U heeft ons gevraagd de situatie uit te leggen met betrekking tot de afkoop van de stamrecht/lijfrenteverplichting in N B.V. (oude P B.V.) per 3 december 2008 als gevolg van een procedure tegen u, waarbij ook ons kantoor wordt genoemd.

Allereerst bevreemdt het ons dat er uitlatingen in deze procedure worden gedaan door een partij die destijds nooit bij een gesprek aanwezig is geweest. Aangezien het gaat over iets wat bijna 13 jaar geleden heeft plaats gevonden, moeten wij ons antwoord baseren op (nog) aanwezige stukken en herinneringen.”

3. Geschil in beroep

3.1 De Raad van Tucht heeft de klacht van appellanten als volgt samengevat:

“3.1 Naar de Raad begrijpt, verwijten klagers beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met artikel 2.2. van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat beklagde:

a. door zijn brief van 14 april 2021 misbruik en dwaling van ouderen faciliteert;

b. heeft gefraudeerd bij het doen van aangifte erfbelasting in 2008 door een kasstroom buiten de aangifte erfbelasting te houden.”

3.2 Appellanten hebben in beroep hun klachten gepreciseerd. De eerste twee klachten betreffen de brief van 14 april 2021 (zie 2.13 van de uitspraak van de Raad van Tucht):

I. Verweerder heeft zich met deze brief aan de zijde van één van de erven van de heer S (S sr.), te weten de heer L (L jr.), geschaard, zonder overleg met of toestemming van de overige erven, waaronder appellanten. Appellanten betogen dat dit in strijd is met artikel 2.2. van het Reglement Beroepsuitoefening (RBU).

II. De verklaring van verweerder in de brief (de beschuldiging dat zijn kantoor S sr. onjuiste informatie zou hebben verstrekt niet juist is) is incorrect, aldus appellanten. Zij wijzen daarbij op de het bericht van de medewerkster van I welke is geciteerd in 2.7 van de uitspraak van de Raad van Tucht. Deze verklaring is onjuist, aldus appellanten, aangezien deze er ten onrechte vanuit gaat dat de boekwaarde van de lijfrenteverplichting relevant is voor de gerechtigdheid tot uitbetaling van de termijnen daarvan, dat deze boekwaarde onjuist door N is opgevoerd en dat daarin de rente onjuist is verwerkt.

De derde klacht betreft de erfenis van S sr.:

III. Verweerder heeft de gegevens opgenomen in een kasboek van S Sr. ten onrechte buiten de aangifte erfbelasting gehouden. Deze aangifte werd in 2019 opgesteld en niet in 2008 waar de Raad van Tucht van uitgaat.

Appellanten klagen niet (langer) over de gebeurtenissen die zich in 2008 hebben afgespeeld, maar achten de bewering van verweerder uit 2021 dat (zie b.) die betrekking heeft op deze gebeurtenissen onjuist.

4. Raad van Tucht

In zijn uitspraak heeft de Raad van Tucht, voor zover van belang voor het geschil voor de Raad van Beroep, overwogen:

“4.1 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in het RBU, rust in beginsel op klagers.

4.2 De klacht is fors: het faciliteren van dwaling en misbruik van ouderen. Met het overleggen van de brief van beklaagde van 14 april 2021 zijn klagers op geen enkele wijze geslaagd in het leveren van het van hen verlangde bewijs. Beklaagde geeft in die brief zijn zienswijze dat S destijds volledig toerekeningsvatbaar was. Uit niets uit het verdere dossier blijkt dat deze verklaring onjuist is, laat staan bewust onjuist zou zijn afgelegd. Dit klachtonderdeel is daarmee ongegrond.”

5. Beoordeling van het geschil door de Raad van Beroep

5.1 De Raad van Beroep stelt voorop hetgeen de Raad van Tucht in onderdeel 4.1 van zijn uitspraak heeft overwogen; op de appellanten rust de last feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen verweerder in strijd met het bepaalde in het RBU heeft gehandeld. In deze bewijslast zijn appellanten ook in beroep niet geslaagd.

5.2 Met betrekking tot klacht I betogen appellanten dat verweerder zich door het schrijven van de

brief van 14 april 2021 aan de zijde van L Jr. heeft geschaard in een conflict dat deze had met appellanten. Door dit te doen heeft hij in strijd gehandeld met het bepaalde in artikel 2, lid 2, van het RBU, aldus appellanten.

5.3 Artikel 2, lid 2, van het RBU houdt het volgende in:

“Het is een lid niet geoorloofd werkzaamheden te verrichten die onverenigbaar zijn met de onafhankelijkheid van een belastingadviseur.”

In de toelichting bij het artikellid staat:

“Een lid dient te voorkomen dat bij zijn advisering elementen van eigenbelang een rol kunnen spelen. Het optreden namens een klant als diens bestuurder is daarom in beginsel ongewenst, des te meer wanneer een lid als bestuurder namens een klant over zijn eigen adviezen oordeelt, dan wel namens de klant verzoekt om belastingadvies. Bij advisering over of de bemiddeling bij financiële producten dient behalve het bepaalde in artikel 1 (Eer en waardigheid) ook aandacht te worden besteed aan het voorkomen van belangenverstrengeling. Hierbij moet bedacht worden dat ook wanneer de belangenverstrengeling initieel niet tot problemen aanleiding lijkt te geven dat op een later moment wel het geval kan zijn, en het dan voor de adviseur moeilijk is om de scheiding tussen zijn verantwoordelijkheden alsnog aan te brengen.

Het is verder ongewenst dat een lid optreedt als fiscale belangenbehartiger van twee partijen die met elkaar in onderhandeling zijn. Wanneer een lid dit, met voorafgaande toestemming van partijen, toch doet, zal hij er voortdurend voor moeten waken niet de belangen van de ene klant boven die van de andere klant te plaatsen. Een lid dat twee partijen dient zal voorts in ieder stadium van het adviseringstraject volledige openheid van zaken moeten geven aan beide klanten. Ingeval een situatie van 'conflict of interest' dreigt te ontstaan, zal het betrokken lid zich moeten beraden over zijn positie als belastingadviseur van beide partijen. Zo nodig zal hij de adviesrelatie met één van de klanten (tijdelijk) moeten beëindigen.”

5.4.1. De Raad van Beroep overweegt dienaangaande als volgt. Uit de tekst van artikel 2, lid 2, van het RBU en de toelichting daarbij leidt de Raad van Beroep af dat het bij die bepaling gaat om handelingen van een lid in zijn kwaliteit van adviseur, fiscale belangenbehartiger en – eventueel – bemiddelaar. In al deze kwaliteiten handelt het lid vanuit zijn deskundigheid als fiscalist in zijn beroepsuitoefening.

5.4.2. Met zijn brief van 14 april 2021 handelt verweerder naar het oordeel van de Raad van Beroep echter niet als zodanig. In deze brief heeft verweerder immers een feitelijk getuigenis gegeven over hetgeen zich in 2008 heeft afgespeeld. Dit leidt de Raad van Beroep allereerst af uit de inleidende paragrafen van de brief (zie 2.3), waarin verweerder kortgezegd aangeeft dat hij gaat beschrijven wat zich in 2008 heeft voorgevallen op basis van zijn herinneringen en de nog aanwezige stukken. Daarnaast is het eerste deel van wat volgt (zie 2.13 van de uitspraak van de Raad van Tucht) een feitelijk beschrijving. Dat verweerder daarnaast de beschuldigingen aan het adres van zijn kantoor weerspreekt en verklaart altijd te goeder trouw te hebben gehandeld maakt niet dat belanghebbende met deze brief als fiscaal adviseur of deskundige schrijft. Hij geeft met deze opmerkingen immers geen fiscaal advies en behartigt daarmee ook niet iemands fiscale belangen; hij kwalificeert de omstandigheden uit 2008 in het verlengde van zijn feitelijke weergave. Naar het oordeel van de Raad van Beroep handelt verweerder daarmee niet in strijd met het bepaalde in artikel 2, lid 2, van het RBU. Dat de verklaring is gegeven op het verzoek van een van beide partijen en zonder voorafgaande toestemming van de andere partij maakt het voorgaande niet anders.

5.5 Met betrekking tot klacht II overweegt de Raad van Beroep dat, gelet op het in 5.1 voorop gestelde, op appellanten de bewijslast rust hun, betwiste, stelling aannemelijk te maken dat de opmerking “Ook de beschuldiging dat ons kantoor hem verkeerde informatie zou hebben verstrekt is volledig onjuist” uit de brief van verweerder van 14 april 2021, niet juist is. Appellanten voeren dienaangaande het e-mail bericht van 12 november 2008 van een medewerkster van I aan (zie 2.7 van de uitspraak van de Raad van Tucht) en stelt dat er in dit bericht ten onrechte vanuit wordt gegaan dat de boekwaarde van de lijfrenteverplichting relevant is voor de gerechtigdheid tot uitbetaling van de termijnen daarvan.

5.6 De Raad van Beroep leidt uit het e-mailbericht af dat dit een onderdeel is van een meeromvattende discussie inzake het opruimen van de lijfrente. De Raad van Beroep volgt appellanten niet in hun stelling dat hierin staat dat de boekwaarde van de lijfrente verplichting relevant is voor de gerechtigdheid tot uitkeringen van S Sr. Er staat enkel waarom het restant (waarbij onduidelijk blijft of hiermee op de verplichting wordt gedoeld) niet is betaald, zonder te beoordelen of dat niet-betalen juist was. Ook met het enkele voorstel over de wijze van ‘opruimen’ wordt geen oordeel over de juistheid daarvan gegeven. Daarmee treffen ook de klachten van appellanten over de boekwaarde van de verplichting en de wijze waar daarin de rente is verwerkt geen doel. Niet aannemelijk is geworden dat daarover in de advisering aan S Sr. namens verweerder een oordeel is gegeven, zodat dit niet kan leiden tot de conclusie dat zijn opmerking in 2021 onjuist is.

5.7 Voor zover appellanten hun conclusie baseren op de handgeschreven verklaring van S Sr. (en zijn echtgenote) van 3 december 2008 (zie 2.8 van de uitspraak van de Raad van Tucht) volgt de Raad van Beroep hen daarin evenmin. Deze verklaring is niet van verweerder of zijn kantoor en bewijs dat zij verantwoordelijk zijn voor de inhoud daarvan ontbreekt. Een eventuele onjuistheid van die verklaring valt verweerder daarom niet te verwijten.

Gelet op het voorgaande faalt klacht II, omdat appellanten niet aannemelijk hebben gemaakt dat door verweerder of zijn kantoor onjuiste informatie is verstrekt.

5.8 Ook klacht III slaagt niet gelet op hetgeen de Raad van Beroep in 5.1 heeft vooropgesteld. Appellanten hebben immers niet aannemelijk gemaakt dat het genoemde kasboek gegevens bevatte die relevant waren voor de door verweerder opgemaakte aangifte erfbelasting.

5.9 Gelet op het voorgaande dient de klacht ongegrond te worden verklaard.

5.10 De Raad van Tucht heeft de klacht van appellanten in eerste aanleg gedeeltelijk (de klacht onder 3.1.b van de uitspraak van de Raad van Tucht) niet-ontvankelijk verklaard. Dit onderdeel van de uitspraak van de Raad van Tucht is onjuist aangezien deze ten onrechte uitgaat van een aangifte erfbelasting 2008, terwijl verweerder in 2019 de bewuste aangifte heeft verzorgd. Gelet op artikelen 24.2 en 24.3 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB leidt echter niet tot een gegrond beroep aangezien de Raad van Beroep de betreffende klacht (klacht III, zie 3.2) na inhoudelijk beoordeling ongegrond acht. De Raad van Beroep zal het beroep dan ook ongegrond verklaren.

Beslissing

De Raad van Beroep

- Verklaart het beroep ongegrond

- Veroordeelt appellanten in de kosten van de procedure, door de Raad van Beroep gesteld op het bedrag van de door appellanten ter zake van het beroep gestorte waarborgsom.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J-P.R. van den Berg, voorzitter, drs. F.M.A.M. van Merrienboer RB en mr. ing. H.J. van den Kerkhof RB, leden van de Raad van Beroep, te Den Haag op 13 juli 2023, en is ondertekend door de voorzitter.

Den Haag,

mr. J-P.R. van den Berg
Voorzitter Raad van Beroep

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag. Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.